

SEMĂNĂTORUL ROMÂN

Independent, Cultural și Informativ

Apare sub îngrijirea unui comitet

Inscris în reg. publicațiilor periodice al Trib. Durostor sub No. 3 din 5 Mai 1938

Redacția și Administrația
La Tipografia „FESTIVAL”
— Siliștra —

Ad-ție: Ilie Bârzan

ABONAMENTE:

Pentru agricultori și func. Lei 150
Abonamente de sprijin Lei 300
Pentru autorit. și soc. anual Lei 1000

Fondator Director:

ing. M. Georgescu
str. Petre Major No. 4

MINUNE CEREASCĂ.

Zilele trecute un năpraznic foc a dus jalea'n sufletele a sute de familii din județul nostru precum și din altele. Momentele de groază și sfâșietoarea durere de ați vedea mistuită toată agoniseala, este peste puțină omenească de a o descrie. Trosneau bârnele sub vâlvătaia focului tiran și se prăvăleau casele ca niște jucării de carton. Cu această ocazie s'au petrecut scene sfâșietoare care puteau înmuia și inimile de piatră. Țipetele, vaețele și rugăciunile chiar, nu mai serveau la nimic. In acele momente aproape nici apa nu mai însemna mare lucru, căci uneori se părea că aceea apă se transforma în gaz.

Acest groaznic pârjol se presupune că ar fi luat naștere de la niște gunoae din marginea satelor cărora li s'ar fi dat foc de către necunoscuți. Odată ațâțat, focul a fost alimentat de un foarte puternic vânt care a uscat întreg Durostorul. Au ars astfel până'n temelie gospodării în care erau strânse economia și munca de câte 20—30 ani, a agricultorilor buni și credincioși. Pentru stingerea focului autoritățile au fost prezente la datorie și au luat măsuri, care dacă n'ar fi făcut astfel, dezastul ar fi fost și mai mare.

... Ne îngăduim însă cu această ocazie să punem grozava nenorocire și în sarcina minunii cerești explicată astfel: Nu de mult astronomii au constatat „pete în Soare” iar apoi s'a arătat o interesantă și amăgitoare „aureală boreală”. Această ar fi avut ca punct de rezim spre Buda Pesta. Ca urmare s'a stârnit o foarte puternică furtună, care a bătut în special toată câmpia românească dealungul Dunării cu deplasare 'n Dobrogea. Dar ce-a putut să se petreacă? Admițând ipoteza că'n atmosferă se găsește electricitatea reprezentată prin electroni pozitivi și negativi, se poate admite și faptul că această electricitate care adesori dă trăsnetul care arde și ucide, s'a deplasat cu atmosfera, atât în spre suprafața pământului cât și în direcția curenților formați în câmpia Dunării și Dobrogei, dând naștere incendiilor fulgerătoare. Martorii oculari mi-au declarat, că focul se propaga mai întotdeauna pe cât de

fulgerător, pe atât de curios. Astfel la o casă începea să ardă tocurele ferestrelor de jur împrejur, în timp ce restul casei încă nu era atins. Altă casă în câteva minute, ardea ca o lumânare nedând timp stăpânului ei, nici să intre înăuntru spre aș salva banii ce-i avea. Credem că focul pornit din imprudența locuitorilor care ducând gunoaele la marginea satului le-au dat foc, a fost alimentat nu numai de vânt dar și de manifestarea electrică a minunii cerești, numită, fie aureolă boreală fie deplasare electrică liniștită. De altfel gazetele timpului au precizat și următoarele fapte: Aureolă boreală a produs mari turburări magnetice, au deranjat aparatele radiofonice de pe diferitele vapoare și a zădărnicit recepțiile.

Iată dar că și'n zilele noastre se pot produce minuni. Se va lămuri curând această minune cerească din zilele trecute care au dus jalea 'n sufletele a sute și mii de familii? ... Totuș se va înțelege odată pentru totdeauna că gunoaele nu se lasă la marginea satelor și nu trebuie să le dea foc?

Mihail Georgescu

Lipsa de APA

Am scris de multe ori despre această grea problemă a lipsei de apă care în Durostor provoacă adevărate dezastre. Acum vom reda mai jos câteva impresionante momente petrecute cu ocazia groaznicului incediu de la Frășari :

La unul din locuitori a început să i se aprindă casa. Neavând apă în acel moment, a luat căldarea cu lapte și stropind a stins focul și și-a salvat casa. Alt locuitor văzând că și la el a început să ardă, neavând apă, a luat din puțină cașul dulce și svărlind în foc la stins scăpându-și gospodăria. Un alt locuitor observând că și casa lui a luat foc, neavând apă, a scos din balerecuța de vin o căldare și stropind focul l-a stins scăpându-și și acesta gospodăria.

Iată dar încă o împrejurare nenorocită în plus, care pledează pentru rezolvarea lipsei de apă în Durostorul însetat.

ROMANII ȘI JUGOSLAVII,

DEALUNGUL ISTORIEI.

Manifestațiile de amicitie româno-jugoslave, produse în ultima vreme, n'au avut nimic din sălcii gust al improvizatei. Strângând și mai mult legăturile de prietenie cu glasuri, care vin de foarte departe, din pădurile de vechime ale istoriei.

Poporul, sârbo-croato-sloven, aspirațiile și jertfele sale, ne sunt de mult cunoscute și de mult le apreciem. Trăind, cele mai adeseori, aceleași vitrege împrejurări ca și noi, suferind lovituri cari au răspuns aproape totdeauna și în carnea și în inima noastră, — nu se putea să nu-l cunoaștem și să nu-l iubim.

Încă din evul Mediu, am putut cunoaște pe sârbi, am conlucrat cu ei și ne-am stimat reciproc. Fecundele întepărunderi sufletești, colaborarea economică sau de arme între noi și ei sunt realități peste care nu se va putea niciodată trece.

În a sa „Istorie a Românilor”, d. prof. Const. Giurescu, actualul ministru al Propagandei, scrie:

„În slavonia, spre apus de orașul odinioară vestit Sirmium, erau în Evul Mediu un număr însemnat de Vlahi cari făcuseră ca ținutul de aici să fie cunoscut sub numele de „Vlahia mică”. Așezarea lor mai însemnată era Kralieva sau Kraiowa Velica: iată, prin urmare, o nouă Craiovă românească. Un număr însemnat din acest ținut poartă și azi nume românești, ca Sintilia, Batrina, Vrăbie, Mehedinți, Schela, Drăgănești, etc.

„În Croația, în Stiria și în Istria trăiau, deasemenea, un număr însemnat de Vlahi. Cei din Croația aveau o „fară vlahă” a lor („strave Vlaske”) și un cneaz vlah.

„Ei erau numiți în actele latinești: „Viachii regni Croatiae”; Croații le mai spuneau și „Dobri Vlasi” adică «Vlahii cei buni».

Iar în 1387, apelul cneazului Lazăr al Sârbilor tot de acești „vlahi buni” — de data aceasta, de vlahii lui Mircea cel Mare — a fost ascultat, și astfel s'a făcut că la sângeroasa luptă dela Kossovopolje cei cari au luptat, în primele rânduri alături de ostașii sârbi, au luptat călăreții și arcașii „principilor Valahiei și Bogdaniei”...

* * *

Din sunetele înfrățitelor buciume de atunci, din întregul cortegiu de jertfe sârbești și românești, — s'a ridicat, mult mai târziu, acum două decenii o altă chemare supremă, care ne-a găsit tot alături.

Vlahii cei buni și sârbi cei buni au luptat din nou, împotriva unui dușman comun, de data aceasta pentru câștigarea granițelor firești.

Am sângerat și noi și ei din mii de răni, dar am învins. Și acest triumf comun n'a fost, la rândul-i, decât un de mult așteptat și drept verdict al Istoriei, pentru menținerea căruia fraternitatea româno-jugoslavă, care s'a manifestat atât de superb în zilele noastre, este una dintre cele mai puternice garanții.

Bonuri Populare pentru înzestrarea armatei

Ministerul de Finanțe a hotărât să pună la dispoziția publicului bonuri de înzestrare de 100 și 500 lei. Ele stau la dispoziția oamenilor cari n'au putut achiziționa bonuri în valoare mai mare și în special marelui masă de țărani, muncitori și intelectuali liberi profesioniști.

Pentru aceștia ca și pentru toate celelalte categorii sociale împrumutul înzestrării rămâne deschis. Avem în cuprinsul țării 12 milioane de țărani și aproape 3 milioane de muncitori și intelectuali. Ei furnizează baza statului și lor le stăruiește în primul rând apărarea națională. Țărani, muncitori și intelectuali, fără integritate teritorială și independență, înseamnă în vremurile de astăzi perspectiva neguroasă a iobagiei Nimanui nu i va fi greu să subscrie din economiile proprii și să păstreze un profund sentiment de satisfacție arătând ceor din casa sau vecinilor bonurile subscribe.

În Anglia, la cele două împrumuturi de până acum cei dintâi cari au scris au fost muncitorii și agricultorii. La fel în Franța, Germania și Italia.

Prin fiecare bon țărani și apară împrumuturile, muncitorul regimul social și cel mai mare bun al istoriei, bucuria de a munci liber, iar intelectualul poate invoca cu mulțumire supremul titlu de a fi la înălțimea vremurilor, așa cum au fost strămoșii noștri.

... Agricultori și muncitori faceți-vă datoria și subscriți bonuri populare pentru înzestrarea armatei și apărarea Patriei,

Comunicat Nr. 19

Mar le Stat Major aduce la cunoștința tuturor proprietarilor de bunuri rechiziționabile, următoarele:

1) Cererile de scutiri de rechiziție pentru animale, trăsuri, harnașament și biciclete, se vor adresa Cercurilor de Recrutare respective, care le vor soluționa conform prevederilor noiei legi asupra rechizițiilor și ordinelor în vigoare.

2) Cererile de scutiri de rechiziție pentru autovehicule, se adresează comandamentului teritorial respectiv, care le soluționează conform prevederilor noiei legi asupra rechizițiilor și ordinelor Marelui Stat Major.

3) Cererile pentru restituiri de rechiziții, se vor adresa numai unităților unde se găsește rechiziționat obiectul, care în măsura posibilităților și ordinelor în vigoare, le vor soluționa și comunica celui în cauză.

4) Toate cererile de natura celor de mai sus, primite de Morele Stat Major după 1 Aprilie 1940, vor fi clasate la dosar și nu se va mai da nici un răspuns.

P O E M**pentru mâinile lui DADY**

Măinile tale sunt numai sbor de aripă senină
pe pescăruș alb peste mări, peste zări, peste ani
și muzică fluidă mustind fiori de lumină,
ca'n fluieru sihaștrilor în munți, clobani.

În sbor cu elanuri frânte în bolnavul amurg
pe claviatură mi se par din abur de tămăie;
(luceafărul e peste umbra bisericii din burg)
ai terminat Balada III-a de Chopin? —

dă-mi-le mie.

Alexandru Lungu

**Pentru D-nele Invă-
țătoare și Preotese**

Invățătoarele și Preotesele au
fost totdeauna sfătuitoarele și
îndrumătoarele sâtenelor. Prin
faptul că ele sunt tovarășele
păstorului moral și al celui in-
telectual le-a revenit și lor fru-
mosul rol de apostole în lumea
femeilor. Din cele mai vechi
timpuri femeia a fost aceea care
e stâlpul familiei. De felul
cum își conduce femeia gospo-
dăria și casa, atârnă în bună
parte și gospodăria țării. Dacă
are sâteanul are și țara. Acum,
când vine primăvara pe care o
așteptăm cu atât mai mult după
lunga și aspra iarnă ce am pet-
recut-o cu atâta greutate, re-
amintim D-lor Invățătoare și
Preotese—pe care le-am numit
„Apostolele satelor” de a îndem-
na pe sâtence să crească gân-
daci de mătase. Nu există ocu-
pație mai frumoasă, mai deli-
cată și mai folositoare în ace-
laș timp ca „Crescutul gândaci-
lor de mătase”. Din semănta
mică încât deabia o vezi, ies
gândacii ce cresc văzând cu ochii
—și după 5 săptămâni vezi ro-
dul muncii tale—câci gândacii
încep să se învelescă formând
gogoșile albe ca zăpada sau
galbene ca aurul.

Acum când trecem printr'o
mare criză, când bumbacul e
atât de scump, se impune mai
mult ca oricând să reînviem a-
ceastă nobilă ocupație a buni-
celor noastre. Este știut de ori-
ce sâteancă, că firul de boran-
gic e mai durabil ca oricare al-
tăl, că acel gândac mic, neîn-
semnat, care nu e înzestrat cu
nici o armă de apărare e capa-
bil de a da firul de mătase ce
a împodobit domnițe și împă-
rătese, odinioară. Deci nu n-
mai frumusețea lui ne atrage
ci și trăinicia precum și faptul
că numai cu puțină muncă și
bunăvoință ne putem îmbrăca
toată casa fără să ne coste ni-
mic. Pânza de borangic e neîn-
trecută în frumusețe și trăini-
cie iar dacă o țesem în combi-
nație cu bumbac e f. spornică.
De aceea D-nelor Invățătoare și
Preotese, faceți acest act națio-
nal și îndemnați pe sâtence să
reînvie frumoasa și folositoarea
ocupație a creșterii gândacilor
de mătase, care e lăsată aproa-
pe cu totul în părăsire spre fo-
losul individual și al neamului.
Adresați-vă din vreme Camerii
agricole din Silistra ca să se
poată face comanda necesară
la București spre a fi aduse
cantitățile ce doriți.

Aglaiu

**Câteva noțiuni asupra culturii
orezului.**

Orezul este o cereală care se între-
buințează la alimentația omului. Prin
felul greoi în care se obține, prețul
său este foarte ridicat. Țara de origi-
nă a orezului se poate numi China de
unde apoi s'a împrăștiat în India, In-
dochina centrul Asiei, urmând malurile
mării Mediterane, Spania, Italia și Pe-
ninsula Balcanică. În țara noastră ore-
zul a început să se cultive de curând.
S'au făcut încercări serioase, în Ialomi-
ța, Doj și Domeniul Banloc—Tran-
silvania. Locurile propice culturii ore-
zului sunt acelea din apropierea apelor.
În județul Durostor, ar putea fi în-
trebuinate pământurile de pe lângă
malurile Dunării care vor putea fi bine
irigate. Cultura orezului nu este atât
de grea, cât este costisitoare. Partea
cea mai interesantă o constituie nive-
larea terenului împărțirea în parcele
ca la grădinele de zarzavat și udarea
puternică, dată la timp printr'un ire-
proșabil sistem de irigare. Pregătirea
terenului se face astfel: Se ară apoi
se împarte terenul în parcele cu supr.
de 500—1000 m. p. chiar mai mici și
se separă prin maluri de 30—40 cm.
După aceasta când timpul s'a încălzit
cum pe la începutul lunii Mai, se umple
parcelele cu apă și se seamănă prin
împrăștiere. După semănat se turbură
apa cu prăjini de lemn cu scopul de a
scormoni nomolul format ca apoi ace-
sta depunându-se, să îngroape bobul.
Se ține astfel parcelele cu apă pe ele
până ce orezul începe a răsări. După
aceasta, când orezul a crescut de 10-15
cm. de asupra apei, aceasta se scurge.
Se plivește cultura sau se prășește și
apoi iar i se dă apă până la înflorire.
Când orezul a legat bob atunci nu mai
este nevoie de apă. Dintr'un ha. de o-
rez se poate recolta 4000—5000 kgr.

**Cum se face cultura
bumbacului.**

Bumbacul dovedindu-se a fi o
plantă pe cât de trebuincioasă
pe atât de bănoasă, agricultorii
se grăbesc a o cultiva. Acest
fapt ne bucură pentru că județul
merge spre o specializare tehnică
și spre sporirea avuției generale.
Oficialitatea agricolă a încurajat
foarte mult buna pornire a ag-
ricultorilor. Astfel în anul 1931,
cu toată propagandă făcută de
abia s'a însămânțat 30 ha. cu
bumbac. Anul 1939, au fost în-
sămânțate peste 3000 ha. iar
anul acesta prevedem însămân-
țarea a aprox. 10000 ha. Valo-
rificarea recoltei de bumbac din
1939, s'a făcut cu 40—42 lei kgr.,
ceea ce face circa 40—42000 lei,
venit la ha. În asemenea condi-
țiuni, este mai bine să cultivi un
ha de bumbac decât 4 ha. de
grâu sau 8 ha. de porumb.

Dat fiind că mulți dintre ag-
ricultori nu cunosc secretul cul-
turii de bumbac, ne îngăduim a
da câteva noțiuni generale:

Bumbacul se seamănă de obi-
cei în ogor de toamnă. Dacă
n'aveți ogor se poate semăna
și'n arătură de primăvară. Ara-
tura să nu fie adâncă dar să fie
bine mărunțită. Calitatea pămân-
tului să nu fie prea bună ci să
fie mijlocie. Un teren argilo-
nisipos sau teren de aluviune
cultivat intens sunt cele mai
bune. Bumbacul se poate semă-
na și după el însuși. Secretul
culturii constă în reușita semă-
natului și al primului prășit. Se

seamănă cu mașina specială, în
rânduri sau cu piciorul și cu
parul în urma plugului ca și po-
rumbul. Distanța între rânduri
50-60 cm. spre a putea fi prașit,
cu prașitoarea mecanică, distanța
între fire 30 cm. În mediu
trebuie să fie 5—8 plante la 1 m.
patrat. Cantitatea de sămânță ce
se dă la ha. este de 35 kgr,
uneori chiar 40 kgr. După semă-
nat tăvălăgitul este obligatoriu.
În general pământul să fie curat
de buruieni. Prima prașilă să se
facă de îndată ce au început să
se vadă rândurile când plântuțele
ating 6—8 cm. înălțime. A doua
prașilă se va face aproape ime-
diat după prima iar a treia se
va face de va fi nevoie, înainte
de înflorire. După aceasta, bum-
bacul nu mai are nevoie de nici
o lucrare, ci se va aștepta în-
floritul, maturitatea și recoltatul
care se face foarte ușor de către
copii.

O cultură bună de bumbac
dă 1200—1500 kgr. la ha. În ju-
dețul nostru s'a înregistrat până
la 2000 kgr. la ha, pe suprafețe
mici, unde semănatul și prașitul
s'au făcut în condițiuni irepro-
șabile. M. G.

„BARAGANUL”

Revista de cultura sâtească și

literatură populară

Este imposibil ca un iubitor de slovă
și grai curat românesc să citească un
număr al Bărăganului fără să nu fie
dus de vraja frumosului și plăcutului
ca apoi să aștepte cu nerăbdare apari-
ția numărului următor. Revista „Bără-
ganul” întotdeauna proaspătă, cu mi-
ros de brazdă crudă și de busuioac
îmbiat cu miremele lanurilor de aur și
al pădurilor cu știuleț de porumb, ne
redeșteaptă și ne obligă să iubim co-
janii și cea mai tipică regiune a Țării.
Revista „Bărăganul”, ar părea că se
adresează numai Ialomițenilor. Nimic
mai greșit decât această părere. Este
cu adevărat singura revistă de cultură
sâtească și literatură populară, bine-
venită pe tot întinsul țării și al cărei
egal este numai revista „Satul”. Ceeace
are specific. „mânunchiul de flori ale
Bărăganului”, aceasta constituie o mân-
drie națională și nici de cum regională.
Al. Odobescu, Brăt Voinești, N. Dunărea-
nu, M. Sadoveanu, S. Aldea și acum în
urmă magistratul cărturar V. Petrescu,
au descris frumusețile minunate ale
Bărăganului fie cu ocazia vânătorilor
fie a excursiilor dătătoare de gânduri
și îndemnuri bune dar aceasta au fă-
cut-o pentru țară și nu pentru regiune.
Astfel și d. N. Thomescu-Baciu a înțe-
les ca revista sa „Bărăganul”, să poar-
te numele acesta care-i este atât de
drag dar în același timp cultivând a-
mintirile regiunii să dea nației cultură
și literatură populară. Vrednic urmaș
al lui P. Ispirescu, fondatorul revistei
„Bărăganul”, poate fi mândru de ce
a realizat.

D-l N. Thomescu Baciu a observat
viața administrativă dela primul grad
până la zăpciu și apoi la Prim minist-
ru dar a reținut esențialul: administra-
ția în slujba culturii poporului, pe care
apoi personal a aplicat-o. Romanul
d-sale „Zăpciu” publicat în fragmente
de revista „Bărăganul” este o chinte-
zență a spiritului de observație, delicat
și uman. Poeziile d-lui N. Thomescu-
Baciu sunt fine, cadente și cu pro-
nunțate accente epice, și lirice.

Revista „Bărăganul” se confundă cu
d. Thomescu-Baciu și vorbind de
cea dintâi se va înțelege cel de al
doilea. Noi ne facem datoria de a sub-
linia interesul ce-l prezintă „Bărăganul”
pentru cultura românească și-l reco-
mandăm tuturor intelectualilor. În ceea
ce privește colaborările, întâlnim dis-
tinși mănunchi ai condeiului: N. Tho-
mescu-Baciu, Oct. Sargețiu, N. Gher-
culescu, S. Soroceanu, Pr. G. Ionescu
Kirnogi, Gh. Breazu-Ulmu, etc. etc.
„Revista „Bărăganul”, dat fiind sco-
pul ce-l urmărește, ar trebui și oficia-
litatea să-i dea concursul. Din parte-ne
fi dorim viață lungă și succese cât
mai mari.

Ing. M. G.

Plugarul

Din zori, pătrunde'n câmp ca ntr'un altar
Sub binecuvântarea razelor de soare,
Cu plugul hărănciei, pe ogoare,
Răstoarnă brazda care-i poartă har.

Amlaza'l prinde în al muncii sârg,
Adulmecând doinirea ciocârliiei,
Face popas la marginea câmpiei,
Privind cum lanurile dau în pârg.

Când soarele s'ascunde după creste
Și nmbrele se prelungesc pe vale,
Se 'ntoarce, obosit, pe aceeași cale —
Torcând în tihnă veșnica-i poveste.

G. Breazu-Ulmu

DIVERSE

■ Zilele trecute când s'a decla-
rat incendiile în județ au ars:
70 de case la Frășari, 43 case
la Otulgea și 26 la Daidar. Acest
groaznic loc, a mistuit nu numai
casele dar și tot avutul, haine,
lucruri de casă, îmbracaminte,
produse agricole, vite și chiar
bani aflați în case. Din evalua-
rile sumare pe care le-am făcut,
pagubele sinistraților se ridică la
circa 60-70 milioane lei.

■ D-l Ministru Topa președ. F.R.N.
Durostor și Excelența Sa d-l G-l Adj.
Tr. Grigorescu Rezydentul Ținutului
Marea au vizitat satele care au ars,
luând măsurile dictate de împrejurări.

■ D-l Col. Miulescu prefectul
jud. Durostor și d-l deputat T.
Belu, au împărțit ajutoare în
bani locuitorilor cărora le-a ars
casele.

■ D-l inspector G-l Riter de
la Instit. Naț. al cooperației an-
chetează la Federală, cazul coop.
„Dunărea Șaguna”.

■ Camera agricolă Silistra a
adus 15 vagoane sămânță de
bumbac din Bulgaria. Agricul-
torii pot s'o ridice imediat, cu
pretul de 6 lei kgr.

■ Clasa 7-a a lic. de băeți a
dat o serbare străjerească în
sala Cerc. Militar.

**Pepiniera Românească
din Pocoleni - Fălticeni****Oferă**

Pomi roditori (altoiți) și de orice etate
(1 — 5 ani) și formă (trunchiul pitic, mij-
lociu și înalt), toate speciile, (mei, peri,
ciresi, zarzări-cași, vișni, nuci, etc.), cele
mai bune soiuri, apoi trandafiri, căpsuue,
zmeură, pueți diferiți, găsiți la această
pepinieră românească premiata cu me-
daliile de aur și aprobată de Ministerul
Agricului cu Nr 209115 și cu certificat
fito sanitar (de sănătate a pomilor) Nr.
773 din 1939 - 1940. Din această pepinieră
și-au procurat material săditor (pomi,
puieți, etc) atât instituții oficiale cât și
multe persoane și instituții particulare
rămânând pe deplin mulțumiți de felul cum
au fost serviți. Cereți orice fel de infor-
mațiuni cât și catalogul ilustrat pentru
sezonul primăverii 1940 dela: C. MARCORE
pepinierist autorizat, Fălticeni-Pocoleni.

Plugari din Durostor

„Guvernul s'a îngrijit să
aveți semințe de primă-
vară pentru că tot pământul
să se semene și bogăția patriei
să fie cât mai mare.

Găsiți la Federală „Do-
brogea” din Silistra, se-
mințe selecționate și
admise de Camera Ag-
ricolă a jūd. Durnstor, în
orice cantitate și din ur-
mătoarele: Crz de primă-
vară ovăz, fasole oloa-
gă, mazăre, linte, mază-
riche de primăvară, lu-
cernă, trifol roșu, mei ro-
mânesc, dughie, in, că-
nepă, floarea soarelui.

Futeți obține și credite
pentru, aceste semințe
prin banca populară din
satul d-vo sau din cel
mai apropiat.

Veniți cu încredere la
federală.

Tipografia „FESTIVAL” — Silistra